:

മഹാനായ മനുഷ്യൻ, അബൂബക്കർ അസ-ിദ്ദീഖ് (റ)

ഏതൊരു മുസ്‌ലിമും അദ്ദേഹത്തോട് കടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു!

രചന: ഫൈസൽ അൽ-സാമിൽ — ജൂലൈ, 2026

1- മതത്യാഗം (രിദ്ദ) & 2- സഖീഫത്ത് ബനീ സാഇദ

ഭാഗം - 1: മതത്യാഗം (രിദ്ദ)

ഈ മഹാനായ മനുഷ്യൻ അറേബ്യയെ മുഴുവൻ ഒന്നിപ്പിക്കുന്നതിൽ വിജയിച്ചു, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭരണകാലമാണ് ഇന്ന് നാം കാണുന്ന ഇസ്ലാമിക ഉമ്മത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനമായി മാറിയത്.

ശാരീരിക രൂപത്തിൽ, അബൂബക്കർ (റ) ചെറുതായി കുനിഞ്ഞ നടുവുള്ള ഒരു മെലിഞ്ഞ മനുഷ്യനായിരുന്നു. അതുകൊണ്ടു തന്നെ അദ്ദേഹം അരയിൽ ചുറ്റിയിരുന്ന വസ്ത്രം പലപ്പോഴും അത് പലതവണ മുറുക്കി കെട്ടുന്നതിന് മുൻപ് താഴേക്ക് ഊർന്നു പോകുമായിരുന്നു. അദ്ദേഹം വളരെ സൗമ്യനും ആർദ്രഹൃദയനുമായിരുന്നു. മക്കയിലെ ജനങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളെ ഉണർത്തുന്ന വിധത്തിൽ ഹൃദയസ്പർശിയായ സങ്കടസ്വരത്തിലായിരുന്നു അദ്ദേഹം ഖുർആൻ പാരായണം ചെയ്തിരുന്നത്. പ്രത്യേകിച്ച് ഈ വചനം ഓതുമ്പോൾ:

(وَيَا قَوْمِ مَا لِي أَدْعُوكُمْ إِلَى النَّجَاةِ وَتَدْعُونَنِي إِلَى النَّارِ ، تَدْعُونَنِي لِأَكْفُرَ بِاللَّهِ وَأُشْرِكَ بِهِ مَا لَيْسَ لِي بِهِ عِلْمٌ وَأَنَا أَدْعُوكُمْ إِلَى الْعَزِيزِ الْغَفَّارِ ، لَا جَرَمَ أَنَّمَا تَدْعُونَنِي إِلَيْهِ لَيْسَ لَهُ دَعْوَةٌ فِي الدُّنْيَا وَلَا فِي الْآخِرَةِ وَأَنَّ مَرَدَّنَا إِلَى اللَّهِ وَأَنَّ الْمُسْرِفِينَ هُمْ أَصْحَابُ النَّارِ)

അല്ലയോ ജനങ്ങളേ, ഞാൻ നിങ്ങളെ രക്ഷയിലേക്ക് വിളിക്കുമ്പോൾ നിങ്ങളെന്നെ നരകത്തിലേക്ക് വിളിക്കുന്നതെന്ത്?!

അല്ലാഹുവിനെ ധിക്കരിക്കണമെന്നും എനിക്കറിഞ്ഞുകൂടാത്ത മൂർത്തികളെ അവന്റെ പങ്കാളികളായി കൽപിക്കണമെന്നും നിങ്ങളെന്നെ പ്രബോധനം ചെയ്യുന്നു. ഞാനോ അജയ്യനും ഏറെ പൊറുത്തുതരുന്നവനുമായ അല്ലാഹുവിലേക്കാണ് നിങ്ങളെ വിളിക്കുന്നത്.

അല്ല, അനിഷേധ്യമായ സത്യമിതാകുന്നു, നിങ്ങൾ എന്നെ വിളിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നതെന്തിലേക്കാണോ അതിനീ ലോകത്ത് ഒരു സന്ദേശവുമില്ല; പരലോകത്തുമില്ല. നാമെല്ലാവരും തിരിച്ചെത്തേണ്ടത് അല്ലാഹുവിങ്കലേക്കാകുന്നു. തീർച്ചയായും അതിര് കടക്കുന്നവർ തന്നെയാണ് നരകാവകാശികൾ. **(സൂറത്ത് ഗാഫിർ 40:41-43)**

അബൂബക്കർ (റ) ഖുർആൻ വളരെ നന്നായി പാരായണം ചെയ്യുന്ന ആളായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പാരായണം കേൾക്കാൻ മക്കയിലെ ജനങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ വീടിന് ചുറ്റും ഒത്തുകൂടുമായിരുന്നു. ഖുറൈശികളുടെ നേതാക്കൾ ഇതറിഞ്ഞപ്പോൾ, അവർ പ്രവാചകൻ്റെ (സ) അടുക്കലേക്ക് ആളയച്ച് ഇപ്രകാരം ആവശ്യപ്പെട്ടു: "താങ്കളുടെ സുഹൃത്തിനോട് പരസ്യമായി പ്രാർത്ഥിക്കരുതെന്ന് പറയുക, കാരണം അദ്ദേഹത്തിന്റെ പാരായണം ഞങ്ങളുടെ കുട്ടികളെ നശിപ്പിക്കുന്നു"... ഇവിടെ കുട്ടികൾ എന്നതുകൊണ്ട് ഉദ്ദേശിച്ചത് അവരുടെ അടിമകളെയായിരുന്നു. നിറം, വംശം, ഗോത്രം എന്നിവയുടെ യാതൊരു വ്യത്യാസവുമില്ലാതെ മനുഷ്യർക്കിടയിൽ സമ്പൂർണ്ണ സമത്വം അംഗീകരിക്കുന്ന സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ ആഹ്വാനത്തിനായി അവർ കൊതിക്കുകയായിരുന്നു.

അടിമത്തത്തിന്റെയും വംശീയതയുടെയും ശക്തികൾക്കെതിരെ അബൂബക്കർ (റ) പോരാടുകയും, പണം നൽകി അടിമകളെ മോചിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. അദ്ദേഹം മോചിപ്പിച്ച അടിമകളിൽ ആദ്യത്തെയാൾ ഹസ്രത്ത് ബിലാൽ (റ) ആയിരുന്നു.

പ്രവാചകന്റെ മരണത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ഞെട്ടിപ്പിക്കുന്ന വാർത്ത പരക്കുകയും അത് അറേബ്യൻ ഉപദ്വീപിനെയാകെ ഉലയ്ക്കുകയും ചെയ്തപ്പോൾ, അബൂബക്കറിന്റെ ഈ ശാന്തവും സൗമ്യവുമായ സ്വഭാവം ഒരു ദൃഢതയായി മാറുന്നത് നാം കാണുന്നു.

പ്രവാചകൻ മുഹമ്മദ് നബിയുടെ (സ) അനുചരന്മാർ (സ്വഹാബികൾ) കടുത്ത ഞെട്ടലിലും ആശയക്കുഴപ്പത്തിലുമായിരുന്നു. അവരിൽ ചിലർ മസ്ജിദിന്റെ കോണുകളിൽ നിശബ്ദരായി ദുഃഖത്തിൽ ആണ്ടുപോയി.

തന്റെ മരണത്തിന് മുൻപ്, അല്ലാഹുവിന്റെ റസൂൽ (സ) ഉസാമ ഇബ്നു സൈദിന്റെ (റ) നേതൃത്വത്തിൽ (ഇപ്പോഴത്തെ) ജോർദാനിലേക്ക് മാർച്ച് ചെയ്യാൻ ഒരു വലിയ സൈന്യത്തെ സജ്ജമാക്കാൻ

ഉത്തരവിട്ടിരുന്നു. സൈന്യം യുദ്ധത്തിന് പൂർണ്ണമായി സജ്ജമായ പ്പോഴാണ് പ്രവാചകന് രോഗം ബാധിച്ചത്.

ഒരു ഖലീഫ എന്ന നിലയിൽ അബൂബക്കറിന് തീരുമാനിക്കേണ്ടി വന്ന ആദ്യത്തെ പ്രശ്നം, മദീനയ്ക്ക് പുറത്ത് നിർത്തിയിട്ടിരിക്കുന്ന ഈ സൈന്യം അതിന്റെ ലക്ഷ്യസ്ഥാനത്തേക്ക് നീങ്ങണമോ അതോ പ്രവാചകന്റെ മരണത്തെത്തുടർന്ന് മദീന നേരിടുന്ന അപകടങ്ങൾ കാരണം ആ ദൗത്യം ഉപേക്ഷിക്കണമോ എന്നതാ യിരുന്നു.

സൈന്യത്തെ ജോർദാനിലേക്ക് അയക്കുക എന്നത് പ്രവാചകന്റെ ഉത്തരവാണെന്നും അത് എന്ത് വിലകൊടുത്തും നടപ്പാക്കണ മെ ന്നും അബൂബക്കറിന് നിർബന്ധമുണ്ടായിരുന്നു.

അബൂബക്കർ പറഞ്ഞു: "പ്രവാചകന്റെ വ്യക്തമായ ഉത്തരവ് ലംഘിച്ചുകൊണ്ട് ഖലീഫ എന്ന നിലയിലുള്ള എന്റെ ഭരണം ഞാൻ ആരംഭിക്കുകയില്ല. എന്ത് തന്നെ സംഭവിച്ചാലും, വിശുദ്ധ പ്രവാചകന്റെ കൽപ്പന നടപ്പിലാക്കുക തന്നെ ചെയ്യും."

അബൂബക്കറിന്റെ ഈ കാഴ്ചപ്പാട് അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിശ്വസ്തത യെയും അചഞ്ചലമായ ഈമാനിനെയുമാണ് പ്രതിഫലിപ്പിച്ചത്; പ്രവാചകൻ കൽപ്പിച്ചതെന്തും ഭരണകൂടത്തിന്റെ പരമമായ താല്പര്യങ്ങൾക്ക് ഉതകുന്നതാണെന്ന് അദ്ദേഹം ഉറച്ചു വിശ്വസിച്ചു.

അങ്ങനെ, പ്രവാചകന്റെ മരണത്തിന് ശേഷമുള്ള മൂന്നാം ദിവ സം, അല്ലാഹുവിന്റെ റസൂലിന്റെ കൽപ്പനപ്രകാരം ഉസാമ യുടെ സൈന്യത്തിന്റെ പുറപ്പാട് ഖലീഫ അബൂബക്കർ പ്രഖ്യാപിച്ചു.

ഇരുപത് ദിവസത്തെ യാത്രയ്ക്ക് ശേഷം സൈന്യം ഫലസ്തീനി ലെത്തുകയും റോമക്കാരോട് പോരാടുകയും ചെയ്തു. യാതൊരു വിധ നാശനഷ്ടങ്ങളുമില്ലാതെ വലിയൊരു വിജയവുമായി ഹസ്രത്ത് ഉസാമ (റ) മദീനയിലേക്ക് തിരിച്ചെത്തി. ഇത് അബൂബ ക്കറിന്റെ വിശ്വാസത്തിന്റെ ദൃഢതയും മുസ്ലിംകളുടെ ശക്തി യും അഖണ്ഡതയും തെളിയിക്കുന്നതായിരുന്നു.

അശാന്തിയുടെയും അരാജകത്വത്തിന്റെയും ഏറ്റവും നിർണായ കമായ ഒരു ഘട്ടത്തിലാണ് ഈ വിജയം കൈവന്നത്. വിജയവാർ ത്ത ഉപദ്വീപിലുടനീളം പടർന്നു. ഇത് അബൂബക്കറിന്റെ ഖിലാഫ

ത്തിന്റെയും മതത്യാഗികൾക്കെതിരെയുള്ള (മുർത്തദ്ദുകൾ) യുദ്ധത്തിന്റെയും ശക്തമായ തുടക്കമായിരുന്നു.

(മുസ്‌ലിംകൾ ആക്രമിക്കപ്പെട്ട ശാമിലേക്ക് സൈന്യം നീങ്ങുന്നു – മആൻ)

അബൂബക്കറിന്റെ ഭരണകാലം 2 വർഷവും 3 മാസവും 8 ദിവസവുമായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഖിലാഫത്തിന്റെ 4 പ്രധാന സവിശേഷതകൾ ഇവിടെ നാം പരാമർശിക്കുന്നു:-

1- മതത്യാഗത്തിനെതിരെയുള്ള യുദ്ധം (രിദ്ദ യുദ്ധങ്ങൾ): അന്തിമ സന്ദേശത്തിന്റെ സമഗ്രമായ കാഴ്ചപ്പാട്

അൽ-അസ്‌വദ് അൽ-അൻസി, തുലൈഹ ഇബ്നു ഖുവൈലിദ്, സജാഹ്, മുസൈലിമ എന്നിവർ പ്രവാചകത്വം വാദിച്ചപ്പോൾ, പല ഗോത്രങ്ങളും അവരുടെ പിന്നാലെ പോയി; മുദ്ഹിജ് ഗോത്രം അൽ-അസ്‌വദിനെയും; ബനൂ അസദ്, ഗത്ഫാൻ, ത്വയ്യിഅ്, അൽ-ഗൗസ് എന്നിവർ തുലൈഹയെയും; ബനൂ തഗ്‌ലിബും ബനൂ തമീമും സജാഹിനെയും പിന്തുടർന്നു. യമൻ മുസൈലിമയെ പിന്തുടരുകയും അവൻ നമസ്കാരം എന്ന കർമ്മത്തെ തന്നെ ഇല്ലാതാക്കുകയും ചെയ്തു. കൂടാതെ ഒമാനിൽ ലുഖൈത് ഇബ്നു മാലിക് അൽ-അസ്ദിയും പ്രവാചകത്വം അവകാശപ്പെട്ടു.

(മുസൈലിമ - നജ്ദ്) (തുലൈഹ - നജ്ദിന്റെ വടക്ക്) (സജാഹ്) (അൽ-അസ്‌വദ് - യമൻ)

ഇസ്‌ലാമിലെ ചില നിർബന്ധിത കടമകളും തൂണുകളും ഒഴിവാക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ച് ചർച്ച ചെയ്യാൻ ഇവരെയെല്ലാം പ്രതിനിധി സംഘങ്ങളെ അബൂബക്കറിന്റെ അടുക്കലേക്ക് അയച്ചു, അതിൽ പ്രധാനപ്പെട്ടത് 'സകാത്ത്' ആയിരുന്നു. അബൂബക്കർ തന്റെ പ്രശസ്തമായ വാക്കുകളിലൂടെ മറുപടി നൽകി:

"അല്ലാഹുവാണെ സത്യം, അല്ലാഹുവിന്റെ റസൂലിന് (സ) അവർ നൽകിയിരുന്ന ഒട്ടകത്തെ കെട്ടുന്ന ഒരു കയർ നൽകാൻ പോലും അവർ വിസമ്മതിക്കുകയാണെങ്കിൽ, ആ വിസമ്മതത്തിന്റെ പേരിൽ ഞാൻ അവരോട് യുദ്ധം ചെയ്യും."

ഹസ്രത്ത് ഉമർ (റ) ചോദിച്ചു: "ഹേ അബൂബക്കർ! 'അല്ലാഹുവല്ലാ തെയാതൊരു ഇലാഹുമില്ല' എന്ന് ജനങ്ങൾ പറയുന്നതുവരെ

അവരോട് പോരാടാൻ ഞാൻ കൽപ്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു, അത് പറയുന്നവൻ തന്റെ ജീവനും സ്വത്തും സുരക്ഷിതമാക്കുന്നു, ബാക്കി വിചാരണ അല്ലാഹുവിങ്കലാണ്' എന്ന് അല്ലാഹുവിന്റെ റസൂൽ (സ) മാഞ്ഞിരിക്കെ താങ്കൾ എങ്ങനെ ജനങ്ങളോട് യുദ്ധം ചെയ്യും?" അബൂബക്കർ മറുപടി നൽകി: "അല്ലാഹുവാണെ സത്യം! നമസ്കാരവും സകാത്തും തമ്മിൽ വേർതിരിവ് കാണിക്കുന്ന ആരുമായും ഞാൻ യുദ്ധം ചെയ്യും, കാരണം സകാത്ത് എന്നത് സമ്പത്തിന്മേലുള്ള നിയമപരമായ അവകാശമാണ്!"

ഇസ്ലാമിനെ മൊത്തത്തിലുള്ള അബൂബക്കറിന്റെ കാഴ്ചപ്പാട് എത്രത്തോളം സമഗ്രവും അചഞ്ചലവുമായിരുന്നുവെന്ന് ഇതിൽ നിന്ന് മനസ്സിലാക്കാം. ഹസ്രത്ത് ഉമർ അദ്ദേഹത്തോട് അല്പം മൃദുസമീപനം സ്വീകരിക്കാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടപ്പോൾ, അദ്ദേഹം ഇപ്രകാരം ശാസിച്ചു: "എനിക്ക് നിങ്ങളുടെ പിന്തുണ ആവശ്യമായിരുന്നപ്പോൾ നിങ്ങൾ എന്നെ തളർത്തുകയാണോ! ഇസ്ലാമിന് മുൻപുള്ള ജാഹിലിയ്യത്ത് കാലത്ത് ശക്തനായിരുന്ന നീ ഇപ്പോൾ ഭീരുവായോ?"

2- മതത്യാഗികൾ വിജയിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ, ഇസ്ലാം അവശേഷിക്കില്ലായിരുന്നു

ആർദ്രഹൃദയനായ ഒരു മെലിഞ്ഞ മനുഷ്യന്റെ ഈ ദൃഢമായ നിലപാട് ദീനിന്റെ (മതത്തിന്റെ) സമഗ്രതയെയും അതിന്റെ തൂണുകളെയും തകർച്ചയിൽ നിന്ന് സംരക്ഷിക്കുന്ന ഒരു ശക്തമായ മതിലായി മാറി. മുസൈലിമയെ പിന്തുടർന്ന് ജനങ്ങൾ നമസ്കാരം ഉപേക്ഷിക്കാനും സകാത്ത് തടയാനും തുടങ്ങി. യഥാർത്ഥ ഇസ്ലാമുമായി യാതൊരു ബന്ധവുമില്ലാത്ത ഒരു പുതിയ മതം അവർ കൊണ്ടുവരികയായിരുന്നു; വ്യക്തിപരമായ ആഗ്രഹങ്ങളും, വികലമായ വിശ്വാസങ്ങളും, വംശീയ പ്രവണതകളും നയിക്കുന്ന ഒരു മതം. എങ്കിൽ ആ മതം മംഗോളിയരുടേത് പോലെ പ്രാദേശികമായ ചില വിചിത്ര നിയമങ്ങളുടെ കൂട്ടമായി മാറുമായിരുന്നു. എന്നാൽ ഇസ്ലാം എന്നത് ശുദ്ധമായ ഫിത്റത്തിന്മേലും (മനുഷ്യപ്രകൃതി) വിവേകമുള്ള ബുദ്ധിന്മേലും അധിഷ്ഠിതമായ ദീനാണ്; അത് എല്ലാ കാലത്തേക്കുമുള്ള മനുഷ്യരാശിയുടെ വഴികാട്ടിയാണ്.

ഇങ്ങനെയാണ് നമസ്കാരം, സകാത്ത് തുടങ്ങിയ അടിസ്ഥാന തൂണുകളുടെ വിധികൾ ബലിനൽകാതെ, ദൈവത്തിന്റെ യഥാർത്ഥ മതത്തെ വികലമാക്കലുകളിൽ നിന്നും പുതിയ അനാചാരങ്ങളിൽ (ബിദ്അത്ത്) നിന്നും സംരക്ഷിക്കാൻ അബൂബക്കർ പോരാടിയത്.

ഹദീസിൽ ഇപ്രകാരം വന്നിരിക്കുന്നു: "അല്ലാഹുവിന്റെ റസൂൽ (സ) പറയുന്നതായി അദ്ദേഹം കേട്ടു: ഒരാളുടെ വീട്ടുവാതിൽക്കൽ ഒരു നദിയുണ്ടാവുകയും അതിൽ അദ്ദേഹം ദിവസവും അഞ്ച് നേരം കുളിക്കുകയും ചെയ്താൽ അയാളുടെ ശരീരത്തിൽ വല്ല അഴുക്കും അവശേഷിക്കുമോ? അവർ പറഞ്ഞു: യാതൊരു അഴുക്കും അവശേഷിക്കുകയില്ല. പ്രവാചകൻ പറഞ്ഞു: അഞ്ച് നേരത്തെ നമസ്കാരത്തിന്റെ ഉപമയും ഇതുപോലെയാണ്, അതിലൂടെ അല്ലാഹു പാപങ്ങളെ മായ്ച്ചുകളയുന്നു." (മുസ്ലിം)

ചില അനുചരന്മാർ പ്രവാചകനോട് ചോദിച്ചു: "അല്ലാഹു നമ്മുടെ അടുക്കലാണോ ഉള്ളത്, എങ്കിൽ നമുക്ക് പതുക്കെ പ്രാർത്ഥിക്കാം, അതോ അവൻ ദൂരെയാണോ, എങ്കിൽ നമുക്ക് ഉച്ചത്തിൽ വിളിക്കാം?" അപ്പോൾ അല്ലാഹു ഈ വചനം അവതരിപ്പിച്ചു:

{وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ فَلْيَسْتَجِيبُوا لِي وَلْيُؤْمِنُوا بِي لَعَلَّهُمْ يَرْشُدُونَ

"എന്റെ ദാസന്മാർ എന്നെക്കുറിച്ച് നിന്നോട് ചോദിച്ചാൽ, ഞാൻ അവർക്ക് ഏറ്റവും അടുത്തുള്ളവനാകുന്നു. പ്രാർത്ഥിക്കുന്നവൻ എന്നെ വിളിച്ച് പ്രാർത്ഥിക്കുമ്പോൾ ഞാൻ അവന് ഉത്തരം നൽകുന്നു. അതിനാൽ അവർ എന്റെ ആഹ്വാനം സ്വീകരിക്കു കയും എന്നിൽ വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്യട്ടെ, അവർ നേർവഴിയിലായേക്കാം." (അൽ-ബഖറ 2:186)

ഇസ്ലാം ഒഴികെ മറ്റെവിടെയാണ് ഇത്തരമൊരു സുന്ദരമായ മാർഗ്ഗനിർദ്ദേശം കണ്ടെത്താനാവുക! ആ മതത്യാഗികൾ അവരുടെ പുതിയ കണ്ടുപിടുത്തങ്ങൾ പ്രചരിപ്പിക്കുന്നതിൽ വിജയിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ, ഈ പഠിപ്പിക്കലുകളൊന്നും നമ്മുടെ അടുക്കൽ എത്തുമായിരുന്നില്ല.

3- തീരുമാനങ്ങൾ എടുക്കുന്നതിന് ഭൂരിപക്ഷം ഒരു നിർബന്ധിത വ്യവസ്ഥയല്ല

നമുക്ക് പഠിക്കാൻ കഴിയുന്ന മറ്റൊരു പാഠം അബൂബക്കറിന്റെ അഭിപ്രായം ഭൂരിപക്ഷത്തിന്റെ അഭിപ്രായമായിരുന്നില്ല എന്നതാണ്. അതിനാൽ, ഇസ്‌ലാമിലെ 'ശൂറ' (ആലോചന സഭ) ഭരണാധികാരിക്ക് ഭൂരിപക്ഷത്തിന് വിരുദ്ധമായ വ്യക്തമായ ദീർഘവീക്ഷണമുണ്ടെങ്കിൽ അത് അലംഘനീയമല്ല. ശൂറ ഈ അർത്ഥത്തിൽ ഉപദേശാത്മകമാണ്, കർശനമായി നിർബന്ധിതമല്ല. അല്ലാഹു തആല പറയുന്നു:

فَاعْفُ عَنْهُمْ وَاسْتَغْفِرْ لَهُمْ وَشَاوِرْهُمْ فِي الْأَمْرِ ۖ فَإِذَا عَزَمْتَ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ ۚ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَوَكِّلِينَ

"അതിനാൽ അവർക്ക് മാപ്പ് നൽകുകയും അവർക്കായി പാപമോചനം തേടുകയും ചെയ്യുക. കാര്യങ്ങളിൽ അവരോട് കൂടിയാലോചിക്കുക. നീ ഒരു തീരുമാന മെടുത്തുകഴിഞ്ഞാൽ അല്ലാഹുവിൽ ഭരമേൽപ്പിക്കുക (തവക്കു ൽ). തീർച്ചയായും അല്ലാഹു തന്നിൽ ഭരമേൽപ്പിക്കുന്നവരെ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു." (ആലു ഇംറാൻ 3:159)

ഇതാണ് ആധുനിക കാലത്ത് ഫ്രഞ്ച് രാഷ്ട്രീയ ചിന്തകനായ മോണ്ടെസ്ക്യൂ രൂപകൽപ്പന ചെയ്യുകയും പുരാതന റോമാക്കാർ സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്ത 'അധികാര വികേന്ദ്രീകരണം' (Separation of Powers) എന്ന തത്വത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനം. അവർ ഭരണകൂടത്തിന്റെ അധികാരങ്ങളെ എക്സിക്യൂട്ടീവ്, ലെജിസ്ലേറ്റീവ്, ജുഡീഷ്യറി എന്നിങ്ങനെ തിരിച്ചു. എന്നാൽ ശൂറ എന്ന തത്വം ഒരു മാനദണ്ഡമാണ്, കൂടാതെ ശൂറയിലൂടെ ഉപദേശം സ്വീകരിച്ച ശേഷമാണ് രാഷ്ട്രത്തലവൻ തന്റെ അധികാരങ്ങൾ വിനിയോഗിക്കേണ്ടത്. അബൂബക്കർ ചെയ്തത് ഇതാണ് — കൂടിയാലോചന നടത്തുകയും അതിനുശേഷം ഭൂരിപക്ഷം എതിരായാലും തന്റെ അധികാരം ഉപയോഗിക്കുകയും ചെയ്തു.

ഇതിന്റെ വ്യക്തമായ ഒരു ഉദാഹരണം വിശുദ്ധ ഖുർആനിൽ സുലൈമാൻ നബിയുടെ (അ) കാലത്ത് യമനിലെ രാജ്ഞിയുടെ (ബിൽഖീസ്) ചരിത്രത്തിൽ കാണാം. സുലൈമാൻ നബിയുടെ കത്ത് ലഭിച്ചപ്പോൾ രാജ്ഞി തന്റെ ഉപദേശകരെ വിളിച്ചുകൂട്ടി. അവർ യുദ്ധത്തിന്റെ വഴി തിരഞ്ഞെടുക്കാൻ ഉപദേശിക്കുകയും ഇപ്രകാരം പറയുകയും ചെയ്തു: "അവസാന തീരുമാനം നിങ്ങളുടേതാണ്, നിങ്ങൾ കൽപ്പിക്കുന്നതെന്തും ഞങ്ങൾ അനുസരിക്കും."

എന്നാൽ രാജ്ഞി ആ ഉപദേശത്തിൽ മാത്രം ഒതുങ്ങിനിൽക്കാതെ സുലൈമാൻ നബിയുമായി രാഷ്ട്രീയ ചർച്ചകളുടെ (സംവാദം) വഴി തിരഞ്ഞെടുത്തു (സൂറത്ത് അൻ-നംല്: 33-35).

കൂടിയാലോചന യോഗം — യമനിലെ രാജ്ഞി ബിൽഖീസ്

4- രിദ്ദ യുദ്ധങ്ങളുടെ തന്ത്രപരമായ ലക്ഷ്യം: ഏകീകൃത അറേബ്യൻ ഉപദ്വീപ്

തന്ത്രപരമായ (Strategic) തലത്തിൽ, അബൂബക്കർ തന്റെ പിൻഗാമിയായ ഹസ്രത്ത് ഉമറിന് (റ) നൽകിയത് പൂർണ്ണമായും ഒന്നിച്ചൊരു അറേബ്യയെയായിരുന്നു. ആ ഐക്യം അന്നുണ്ടായിരുന്നില്ലെങ്കിൽ, ഇസ്ലാം ഒരിക്കലും ഖിലാഫത്തിന്റെ അതിരുകൾ ഭേദിച്ച് പടിഞ്ഞാറോട്ടും കിഴക്കോട്ടും വടക്കോട്ടും വ്യാപിക്കുമായിരുന്നില്ല. ഈ വിമത വിഭാഗങ്ങളെ ഒന്നിപ്പിക്കുന്നതിൽ അബൂബക്കർ വിജയിച്ചു, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭരണകാലമാണ് ഇന്നത്തെ ഇസ്ലാമിക ഉമ്മത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനം.

ഹസ്രത്ത് ഉമർ (റ) പലപ്പോഴും പറയാറുണ്ടായിരുന്നു, അബൂബക്കറിന്റെ നെഞ്ചിലെ ഒരു രോമമാകാൻ താൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു വെന്ന്.

അബൂബക്കറിന്റെ ദൃഢമായ സ്വഭാവം കാണിക്കുന്ന മറ്റ് ചില സംഭവങ്ങൾ:

ഹുദൈബിയ സന്ധിയിൽ, ഖുറൈശികളുമായി ഉണ്ടാക്കിയ കരാർ മുസ്ലിംകൾക്ക് വളരെ കഠിനമായിരുന്നു, അതിൽ മുസ്ലിംകൾ മദീനയിലേക്ക് മടങ്ങണമെന്നും ഉംറ നിർവഹിക്കാൻ മക്കയിൽ പ്രവേശിക്കരുതെന്നും വ്യവസ്ഥയുണ്ടായിരുന്നു. ഈ വ്യവസ്ഥ അംഗീകരിക്കാൻ മുസ്ലിംകൾക്ക് പ്രയാസമായിരുന്നു, ഏറ്റവും കൂടുതൽ ദേഷ്യപ്പെട്ടത് ഹസ്രത്ത് ഉമർ (റ) ആയിരുന്നു. ഉമർ പ്രവാചകനോട് ആവർത്തിച്ച് ചോദ്യങ്ങൾ ചോദിക്കുന്നത് കണ്ടപ്പോൾ, അബൂബക്കർ പൂർണ്ണമായ അച്ചടക്കത്തോടെ ഉമറിനെ വിലക്കിക്കൊണ്ട് പറഞ്ഞു: "ഹേ ഉമർ, അദ്ദേഹം അല്ലാഹുവിന്റെ റസൂലാണ്. അതിനാൽ അത് നിർത്തുക." ഏത് സാഹചര്യത്തിലും പ്രവാചകന്റെ ചുവടുകളെ പൂർണ്ണമായി പിന്തുടരണമെന്നും അദ്ദേഹത്തെ മറികടക്കരുതെന്നുമാണ് അദ്ദേഹം ഉദ്ദേശിച്ചത്.

മറ്റൊരു സൈനിക നീക്കത്തിൽ, ഹസ്രത്ത് ഉസാമ (റ) കുതിരപ്പുറത്ത് സഞ്ചരിക്കുകയായിരുന്നു, അദ്ദേഹം സൈന്യത്തിന്റെ

കമാൻഡറായിരുന്നു, ഖലീഫയായ അബൂബക്കർ (റ) അദ്ദേഹത്തോടൊപ്പം നടക്കുകയായിരുന്നു. ഉസാമ അദ്ദേഹത്തോടുള്ള ബഹുമാനസൂചകമായി താഴെയിറങ്ങാൻ ആഗ്രഹിച്ചപ്പോൾ അബൂബക്കർ പറഞ്ഞു: "നീ താഴെയിറങ്ങരുത്, ദൈവത്തിന്റെ മാർഗ്ഗത്തിൽ എന്റെ പാദങ്ങളിൽ അല്പനേരം പൊടിപുരണ്ടാൽ എന്താണ് കുഴപ്പം!"

ദീനിനായുള്ള ഈ സമർപ്പണമാണ് നിങ്ങൾക്ക് ശാശ്വതമായ ജീവിതം നൽകുന്നത്!

അല്ലാഹു ഈ മഹാനായ മനുഷ്യന് മേൽ കരുണ ചൊരിയുകയും ഇസ്ലാമിക ഉമ്മത്തിനായി അദ്ദേഹം ചെയ്ത ത്യാഗങ്ങൾക്ക് ഉത്തമമായ പ്രതിഫലം (അജ്ർ) നൽകി അനുഗ്രഹിക്കുകയും ചെയ്യട്ടെ. ആമീൻ!

ഭാഗം - 2: സഖീഫത്ത് ബനീ സാഇദ, സംഭവം

ഒരു നാഗരികതയുടെയോ ഒരു ജനവിഭാഗത്തിന്റെയോ അല്ലെങ്കിൽ ഒരു മതത്തിന്റെയോ പോലും ചരിത്രത്തിന്റെ ഗതി നിർണ്ണയിക്കുന്നതിൽ വലിയ പങ്ക് വഹിച്ച സംഭവങ്ങളും സുപ്രധാന നിമിഷങ്ങളും നിറഞ്ഞതാണ് ചരിത്രം. ഒരു മതമെന്ന നിലയിലും ഒരു നാഗരികതയെന്ന നിലയിലും ഇസ്ലാമിനും അത്തരം ഘട്ടങ്ങളിലൂടെ കടന്നുപോകേണ്ടി വന്നിട്ടുണ്ട്. പ്രവാചകന്റെ വിയോഗത്തിന് തൊട്ടുപിന്നാലെ അവിടുത്തെ നഗരമായ മദീനയിൽ നടന്ന ഒരു സുപ്രധാന സംഭവം ഉണ്ടായിരുന്നില്ലെങ്കിൽ മുസ്ലിം ലോകവും അറേബ്യൻ ഉപദ്വീപും ഇന്ന് കാണുന്ന രീതിയിൽ ആകുമായിരുന്നില്ല. ആ സംഭവമാണ് "സഖീഫത്ത് ബനീ സാഇദ" (Saqifat Bani Saedah) എന്നറിയപ്പെടുന്നത്.

പ്രവാചകൻ്റെ (സ) വിയോഗം: സഖീഫയിലെ ഒത്തുചേരലിന് കാരണമായ സാഹചര്യം

ഇസ്ലാമിക ഹിജ്രി കലണ്ടറിലെ മൂന്നാമത്തെ മാസമായ റബീഉൽ അവ്വൽ 12, തിങ്കളാഴ്ചയാണ് പ്രവാചകൻ മുഹമ്മദ് നബി (സ) ഈ ലോകത്തോട് വിടപറഞ്ഞത്. മക്കയിൽ നിന്ന് മദീനയിലേക്കുള്ള ഹിജ്രയുടെ (പാലായനം) 11-ാം വർഷത്തിലായിരുന്നു അത്. പല പണ്ഡിതന്മാരുടെയും അഭിപ്രായത്തിൽ, യാദൃശ്ചികമായി അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിയോഗ തീയതിയും ജന്മദിന തീയതിയും

ഒന്നുതന്നെയായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മരണം കുടുംബത്തിലും അനുചരന്മാരിലും (സ്വഹാബികൾ) വലിയ ദുഃഖവും ആഘാതവും ഏൽപ്പിച്ചു. പ്രവാചകന്റെ പവിത്രമായ വീട് (ഹുജ്റ) അദ്ദേഹത്തിന്റെ മസ്ജിദിനോട് (മസ്ജിദുന്നബവി) ചേർന്നു കിടക്കുന്നതായിരുന്നു. ആ വഴി കടന്നുപോകുന്ന ഒരാൾക്ക് മസ്ജിദിന്റെ ഉള്ളിൽ നിന്നും വീട്ടിൽ നിന്നും ഉള്ള കരച്ചിലും വിലപിക്കലുകളും കേൾക്കാമായിരുന്നു, എന്നാൽ അത് എവിടെ നിന്നാണ് വരുന്നതെന്ന് തിരിച്ചറിയാൻ കഴിയാത്ത വിധം അന്തരീക്ഷം ദുഃഖസാന്ദ്രമായിരുന്നു. ആ വിയോഗ ദുഃഖം അത്രമേൽ വലുതായിരുന്നു, കരച്ചിലുകൾ ദൂരെ വരെ കേൾക്കാവുന്നത്ര ഉച്ചത്തിലുമായിരുന്നു.

പ്രവാചകനോട് ഏറ്റവും അടുത്ത അനുചരന്മാരിൽ ഒരാളും, അദ്ദേഹത്തിന് ശേഷമുള്ള രണ്ടാമത്തെ ഖലീഫയും, യുക്തിസഹമായി ചിന്തിക്കുന്ന വ്യക്തിത്വമായി അറിയപ്പെട്ടിരുന്നതുമായ ഹസ്രത്ത് ഉമർ ഇബ്നുൽ ഖത്താബ് (റ) ആ സമയത്ത് കടുത്ത അവിശ്വാസത്തിന്റെ (യാഥാർത്ഥ്യം ഉൾക്കൊള്ളാനാവാത്ത) അവസ്ഥയിലായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന് തന്റെ നിയന്ത്രണം നഷ്ടപ്പെടുകയും താൻ ജീവനേക്കാൾ സ്നേഹിച്ച ഇസ്ലാമിന്റെ പ്രവാചകൻ വിടപറഞ്ഞു എന്നത് വിശ്വസിക്കാൻ വിസമ്മതിക്കുകയും ചെയ്തു. ആ സങ്കടത്തിലും ആഘാതത്തിലും അദ്ദേഹം തന്റെ വാൾ വായുവിൽ വീശി, പ്രവാചകൻ മരണപ്പെട്ടു എന്ന് അവകാശപ്പെടുന്ന ആരുടെയും തല വെട്ടുമെന്ന് ഭീഷണിപ്പെടുത്തി ഉച്ചത്തിൽ വിളിച്ചുപറഞ്ഞു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൃത്യമായ വാക്കുകൾ ഇതായിരുന്നു: *"ആരെങ്കിലും മുഹമ്മദ് മരണപ്പെട്ടു എന്ന് പറഞ്ഞാൽ ഞാൻ അവന്റെ കഴുത്ത് വെട്ടും. മൂസാ നബി തന്റെ നാഥനെ കാണാൻ പോയതുപോലെ അദ്ദേഹം (മുഹമ്മദ് നബി സ) തന്റെ നാഥനെ കാണാൻ പോയതാണ്, അദ്ദേഹം തീർച്ചയായും മടങ്ങിവരും."*

ഹസ്രത്ത് അബൂബക്കർ (റ) മാത്രമാണ് പ്രവാചകന്റെ മരണത്തെ മുൻകൂട്ടി പ്രഖ്യാപിക്കുന്ന ഖുർആൻ വചനം ഓർമ്മിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് ഉമറിനെ യാഥാർത്ഥ്യ ബോധത്തിലേക്ക് തിരികെ കൊണ്ടുവന്നത്. എന്നിരുന്നാലും, സ്വഹാബികൾ അനുഭവിച്ച ആഘാതത്തിന്റെയും നഷ്ടബോധത്തിന്റെയും ആഴം ഈ സംഭവം നമുക്ക് കാണിച്ചുതരുന്നു. പ്രവാചകന്റെ കസിനും മരുമകനുമായ ഹസ്രത്ത്

അലി ഇബ്നു അബീത്വാലിബ് (റ) പ്രവാചകന്റെ മരണവാർത്ത കേട്ട ആ നിമിഷത്തെക്കുറിച്ച് ഇപ്രകാരം വിവരിച്ചു: *"അല്ലാഹുവാണെ സത്യം, എന്റെ ജീവിതത്തിൽ രണ്ട് സംഭവങ്ങളിലല്ലാതെ എനിക്ക് ഒരിയ്ക്കലും നിയന്ത്രണം നഷ്ടപ്പെട്ടിട്ടില്ല; ഒന്ന് അല്ലാഹുവിന്റെ റസൂൽ (സ) വിയോഗം പുൽകിയ ദിവസവും, രണ്ട് ഹസ്രത്ത് ഉസ്മാൻ (റ) വധിക്കപ്പെട്ട ദിവസവുമാണ്."*

മുസ്ലിം ഉമ്മത്തിന് ബാധിച്ച ഈ വലിയ വിപത്തിന്റെ തൊട്ടു പിന്നാലെയുണ്ടായ ആശയക്കുഴപ്പങ്ങൾക്കിടയിൽ, മദീനയിലെ 'ഖസ്രജ്' ഗോത്രത്തലവനും പ്രമുഖ സ്വഹാബിയുമായ "സാദ് ബിൻ ഉബാദ" (റ) യുടെ നേതൃത്വത്തിലുള്ള ഒരു കൂട്ടം മുസ്ലിംകൾ "സഖീഫത്ത് ബനീ സാഇദ" യിൽ ഒരു യോഗം വിളിച്ചുചേർത്തു. ഈ ഗോത്രക്കാരുടെ വീടുകൾക്ക് നടുവിലായി സ്ഥിതി ചെയ്തിരുന്ന, മനോഹരമായ തണൽ വിരിച്ചു നിൽക്കുന്ന ഈന്തപ്പന മരങ്ങളും കൃഷിയിടങ്ങളും നിറഞ്ഞ, മേൽക്കൂരയുള്ള ഒരു വലിയ കെട്ടിടത്തിന്റെ (ചർച്ചാ കേന്ദ്രം) പേരായിരുന്നു സഖീഫ എന്നത്. ആ തണലുള്ള സഖീഫയുടെ കീഴിലിരുന്ന് സാദ് ബിൻ ഉബാദ തന്റെ അൻസാരി ഗോത്രത്തോട് പ്രിയപ്പെട്ട പ്രവാചകന്റെ (സ) വിയോഗത്തിന് ശേഷം ഇനി എന്താണ് സംഭവിക്കാൻ പോകുന്നതെന്ന് വിശദീകരിക്കുകയും തന്റെ ആശയങ്ങളും കാഴ്ചപ്പാടുകളും പങ്കുവെക്കുകയും ചെയ്തു.

പണ്ട് യത്രിബ് എന്നറിയപ്പെട്ടിരുന്ന മദീന നഗരത്തിൽ വസിച്ചിരുന്ന രണ്ട് ശക്തമായ ഗോത്രങ്ങളിൽ ഒന്നായ 'ഖസ്രജിന്റെ' തലവൻ (മറ്റേ ഗോത്രം 'ഔസ്' ആയിരുന്നു) തന്റെ ജനങ്ങളോട് അടുത്തതായി എന്താണ് ചെയ്യേണ്ടതെന്നും മുസ്ലിം ഉമ്മത്തിന്റെ നേതൃത്വം (ഖിയാദത്ത്) ആരെ ഏൽപ്പിക്കണമെന്നും വിവരിക്കുകയായിരുന്നു. പ്രവാചകനെ സഹായിക്കുന്നതിലും ഇസ്ലാമിന്റെ ആഹ്വാനത്തെ സംരക്ഷിക്കുന്നതിലും അൻസാറുകൾ ചെയ്ത ത്യാഗങ്ങളെ അദ്ദേഹം അനുസ്മരിച്ചു; പ്രവാചകന്റെ സ്വന്തം ഗോത്രമായ ഖുറൈശികൾ അദ്ദേഹത്തോട് യുദ്ധം ചെയ്യുകയും, നാടുകടത്തുകയും, വധിക്കാൻ പോലും ഗൂഢാലോചന നടത്തുകയും ചെയ്ത ഒരു കാലത്താണ് അൻസാറുകൾ അദ്ദേഹത്തിന് തുണയായതെന്ന് അദ്ദേഹം ഓർമ്മിപ്പിച്ചു.

പ്രവാചകൻ തന്നെ അവർക്ക് നൽകിയ "അൻസാർ" (സഹാ യികൾ) എന്ന നാമം സാദ് അവരെ ഓർമ്മിപ്പിച്ചു; പ്രവാചകനൊപ്പം ദൃഢമായി നിലകൊള്ളുകയും അദ്ദേഹത്തോടുള്ള തങ്ങളുടെ ഉടമ്പടികളും വാഗ്ദാനങ്ങളും പാലിക്കുകയും ചെയ്തവർ. ഖസ്രജ് ഗോത്രത്തലവൻ തന്റെ ജനങ്ങളോട് പറഞ്ഞു: *"ഇപ്പോൾ അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രവാചകൻ വിടപറഞ്ഞിരിക്കുന്നു, ഇനി അൻസാറുകൾ മദീനയിലെ തങ്ങളുടെ കാര്യങ്ങളുടെ നേതൃത്വം ഏറ്റെടുക്കാനും അറേബ്യൻ ഉപദ്വീപിലുടനീളം ഇസ്‌ലാമിന്റെ സന്ദേശം നയിക്കാനുമുള്ള സമയമാണിത്."* രോഗബാധിതനായതിനാൽ സാദ് വളരെ താഴ്ന്ന ശബ്ദത്തിലാണ് സംസാരിച്ചിരുന്നത്. വേദന കുറയ്ക്കാനായി അദ്ദേഹത്തിന്റെ തലയിൽ ഒരു തുണിക്കഷണം കെട്ടിയിരുന്നു. അദ്ദേഹം താഴ്ന്ന സ്വരത്തിൽ സംസാരിക്കുമ്പോൾ, മകൻ ഖൈസ് (റ) അദ്ദേഹത്തിനരികിൽ എഴുന്നേറ്റു നിന്ന് പിതാവ് പറയുന്ന കാര്യങ്ങൾ ഉച്ചത്തിലുള്ള ശബ്ദത്തിൽ ജനങ്ങളിലേക്ക് എത്തിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു.

സാദ് സഖീഫയ്ക്കുള്ളിൽ സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ, അവിടെ നടക്കുന്ന കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് ജനങ്ങൾക്ക് മുന്നറിയിപ്പ് നൽകാൻ ഒരാൾ പ്രവാചകന്റെ മസ്ജിദിലേക്ക് ഓടിച്ചെന്നു. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു, *"അൻസാറുകളുടെ ഒരു സംഘം സഖീഫത്ത് ബനീ സാഇദയിൽ സാദ് ബിൻ ഉബാദയോടൊപ്പം ഒത്തുകൂടിയിരിക്കുന്നു, ഇനി വരാനിരിക്കുന്ന കാര്യങ്ങളിൽ ആർക്കെങ്കിലും ആശങ്കയുണ്ടെങ്കിൽ, കാര്യങ്ങൾ കൈവിട്ടുപോകുന്നതിന് മുൻപ് അവർ അവരുടെ അടുത്തേക്ക് പോകണം."* ഈ വാർത്ത കേട്ടയുടൻ ഹസ്രത്ത് അബൂബക്കറും ഹസ്രത്ത് ഉമറും (റ) എന്താണ് സംഭവിക്കുന്നതെന്ന് കാണാൻ സഖീഫയിലേക്ക് വേഗത്തിൽ തിരിച്ചു.

അവർ സഖീഫയിൽ പ്രവേശിച്ചയുടൻ എല്ലാവരുടെയും ശ്രദ്ധ അവരിലേക്ക് തിരിഞ്ഞു. സാദ് വേദന കാരണം ഒരു പുതപ്പ് (അബായ) കൊണ്ട് ശരീരം മൂടി ഇരിക്കുകയായിരുന്നു. അവരുടെ വക്താവ് സംസാരം തുടർന്നു: "ഞങ്ങൾ അല്ലാഹുവിന്റെ സഹായികളും (അൻസാർ) ഇസ്‌ലാമിന്റെ സൈന്യവുമാണ്, എന്നാൽ നിങ്ങൾ (അബൂബക്കറും ഉമറും) 'മുഹാജിറുകൾ' (മക്കയിൽ നിന്ന് പലായനം ചെയ്തവർ) പ്രവാചകന്റെ ചെറിയൊരു സംഘവുമാണ്. ഞങ്ങളെ ഞങ്ങളുടെ അവകാശത്തിൽ നിന്ന്

മാറ്റാനും അതിൽ നിന്ന് ഞങ്ങളെ തടയാനും ഉദ്ദേശിച്ചാണ് നിങ്ങൾ ഇവിടെ വന്നിരിക്കുന്നത് എന്ന് തോന്നുന്നു."

അന്തരീക്ഷം വളരെ പിരിമുറുക്കം നിറഞ്ഞതായിരുന്നു, സന്ദേശം വളരെ വ്യക്തവുമായിരുന്നു. അൻസാറുകൾ, പ്രത്യേകിച്ച് ഖസ്രജ് ഗോത്രം, മദീനയുടെ മാത്രമല്ല, അതിവേഗം വികസിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഇസ്ലാമിക രാഷ്ട്രത്തിന്റെ മുഴുവൻ നേതൃത്വവും ഏറ്റെടുക്കാനുള്ള തങ്ങളുടെ വ്യക്തമായ ഉദ്ദേശ്യം പ്രകടിപ്പിച്ചു കഴിഞ്ഞിരുന്നു.

ദീർഘമായ തർക്കങ്ങളിലേക്ക് പോകാതെ ഹസ്രത്ത് അബൂബക്കർ (റ) സംസാരിക്കാൻ തുടങ്ങി. അല്ലാഹുവിന്റെ ഗ്രന്ഥത്തിൽ വെളിപ്പെടുത്തപ്പെട്ടതോ പ്രിയപ്പെട്ട പ്രവാചകൻ (സ) പ്രസ്താവിച്ചതോ ആയ അൻസാറുകളുടെ മഹത്തായ ഗുണവിശേഷങ്ങൾ പരാമർശിക്കുന്നതിൽ അദ്ദേഹം ഒരു ലോഭവും കാണിച്ചില്ല.

അബൂബക്കർ തന്റെ പ്രസംഗത്തിൽ പറഞ്ഞതിന്റെ ഒരു ഭാഗം ഇതായിരുന്നു: *"അല്ലാഹുവിന്റെ റസൂൽ (സ) നിങ്ങളെക്കുറിച്ച് പറഞ്ഞത് നിങ്ങൾക്കറിയാമല്ലോ; 'ജനങ്ങളെല്ലാം ഒരു താഴ്വരയിലൂടെ സഞ്ചരിക്കുകയും അൻസാറുകൾ മറ്റൊരു താഴ്വരയിലൂടെ സഞ്ചരിക്കുകയും ചെയ്താൽ, ഞാൻ അൻസാറുകളുടെ താഴ്വര തിരഞ്ഞെടുക്കും.'"* തുടർന്ന് അബൂബക്കർ ഈ ഒത്തുചേരൽ വിളിച്ചുകൂട്ടിയ വ്യക്തിയുടെ നേരെ തിരിഞ്ഞ് പറഞ്ഞു: "ഹേ സാദ്! 'ഈ കാര്യം (ഉമ്മത്തിന്റെ നേതൃത്വം) ഖുറൈശികളെ ഏൽപ്പിക്കപ്പെടേണ്ടതാണ്' എന്ന് അല്ലാഹുവിന്റെ റസൂൽ പറഞ്ഞപ്പോൾ നീ അവിടെ ഇരിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നില്ലേ?" സാദ് മറുപടി നൽകി, "അതെ, താങ്കൾ പറഞ്ഞത് സത്യമാണ്. ഞങ്ങൾ മന്ത്രിമാരും (സഹായികളും) നിങ്ങൾ നേതാക്കളുമാണ്."

അറബ് ഉപദ്വീപിൽ ഖുറൈശികൾക്ക് ഉണ്ടായിരുന്ന തർക്കമില്ലാത്ത ആദരവ് കാരണമാണ് പ്രവാചകൻ മുഹമ്മദ് നബി (സ) ഖുറൈശികളെ നേതൃത്വ പദവിയിലേക്ക് നിർദ്ദേശിച്ചത്. നൂറുകണക്കിന് വർഷങ്ങളായി മക്കയിലെ വിശുദ്ധ ഹറമിന്റെ (കഅബ) സംരക്ഷണം ഏൽപ്പിക്കപ്പെട്ടവരായതിനാൽ എല്ലാ അറബ് ഗോത്രങ്ങളും ഖുറൈശികളെ ഉയർന്ന ആദരവോടെയാണ് കണ്ടിരുന്നത്. അറബികൾ ഖുറൈശികളെ വിശുദ്ധ സ്ഥലത്തി

ന്റെ സേവകരായി കണ്ടിരുന്നു, അതിനാൽ അവരുമായി യാതൊരു തർക്കവുമില്ലാതെ അവരുടെ നേതൃത്വം അവർ എതിർപ്പുകളില്ലാതെ സ്വീകരിച്ചു. അറബികളുടെ സ്വഭാവം പ്രവാചകന് നന്നായി അറിയാമായിരുന്നു. നേതൃത്വം ഖുറൈശികളല്ലാത്ത മറ്റാർക്കെങ്കിലും ഏൽപ്പിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ ആഭ്യന്തര തർക്കങ്ങൾ ഉമ്മത്തിനെ അതിന്റെ തുടക്കത്തിൽ തന്നെ തകർക്കുമായിരുന്നു.

അബൂബക്കർ തന്റെ പ്രസംഗം അവസാനിപ്പിച്ചത് ഇങ്ങനെയാണ്: "ഇത് ഉമർ ഇബ്നുൽ ഖത്താബ് ആണ്, ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ കൈകളിലൂടെ ഇസ്ലാമിന് വിജയവും ആദരവും നൽകാൻ പ്രവാചകൻ (സ) അല്ലാഹുവോട് പ്രാർത്ഥിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇതാണ് അബൂ ഉബൈദ ഇബ്നുൽ ജർറാഹ്, പ്രവാചകൻ 'നമ്മുടെ ഉമ്മത്തിന്റെ അമീൻ' (വിശ്വസ്തൻ) എന്ന് വിളിച്ച വ്യക്തി. നിങ്ങളിൽ ആരെങ്കിലും ഇവർ രണ്ടു പേരിൽ ഒരാൾക്ക് ബൈഅത്ത് (വിശ്വസ്തതാ പ്രതിജ്ഞ) ചെയ്യുക."

അബൂബക്കർ തന്റെ നാമനിർദ്ദേശങ്ങൾ പ്രഖ്യാപിച്ചയുടൻ അവർ രണ്ടുപേരും പ്രതികരിച്ചു: "അല്ലാഹുവാണെ സത്യം, അബൂബക്കർ ഞങ്ങൾ ഒരിയ്ക്കലും ഞങ്ങളെ താങ്കൾക്ക് മുൻപിൽ പ്രതിഷ്ഠിക്കുകയില്ല." അവർ നാമനിർദ്ദേശം സ്വീകരിക്കാൻ വിസമ്മതിച്ചത് സഖീഫയിൽ ആശയക്കുഴപ്പവും ബഹളവും ഉണ്ടാകാൻ കാരണമായി. ഉച്ചത്തിലുള്ള ശബ്ദങ്ങളും അശാന്തിയും പടരാൻ തുടങ്ങി, ഇത് അവിടെയുണ്ടായിരുന്ന വിവേകശാലികളായ ആളുകളിൽ വലിയൊരു ഫിത്നയെക്കുറിച്ചുള്ള (ആഭ്യന്തര കലഹം) ഭയം ഉണ്ടാക്കി.

ഈ ബഹളങ്ങൾക്കിടയിൽ ഹസ്രത്ത് ഉമർ ഇബ്നുൽ ഖത്താബ് (റ) തന്റെ ഉയർന്ന ശക്തമായ ശരീര പ്രകൃതിയോടെ എഴുന്നേറ്റു നിന്ന് ഉച്ചത്തിലുള്ള ശബ്ദത്തിൽ പറഞ്ഞു: "ഹേ മുസ്ലിംകളേ! നമ്മുടെ ഇടയിൽ ഈ നേതൃത്വത്തിന് ഏറ്റവും അർഹൻ അല്ലാഹു ഖുറൈശികളെക്കുറിച്ച് ഖുർആനിൽ പരാമർശിച്ച വ്യക്തിയാണ്. ഗുഹയിൽ പ്രവാചകനോടൊപ്പം ഉണ്ടായിരുന്ന, പ്രവാചകന്റെ 'രണ്ടാമത്തെ companion' എന്ന് വിളിക്കപ്പെട്ട ആളാണ് അദ്ദേഹം." (മക്കയിൽ നിന്ന് മദീനയിലേക്കുള്ള ഹിജ്ര യാത്രയെക്കുറിച്ചായിരുന്നു അത്). അത് അബൂബക്കർ ആയിരുന്നു. തുടർന്ന് ഹസ്രത്ത് ഉമർ അബൂബക്കറിന് ബൈഅത്ത് ചെയ്യാൻ മുന്നോട്ട് ആഞ്ഞു,

എന്നാൽ അൻസാറുകളിൽ നിന്നുള്ള ഒരാൾ അദ്ദേഹത്തിന് മുൻപ് ബൈഅത്ത് ചെയ്തു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പേര് ബശീർ ഇബ്നു സാദ് (റ) എന്നായിരുന്നു (നുഅ്മാൻ ഇബ്നു ബശീറിന്റെ പിതാവ്). അദ്ദേഹം ബൈഅത്ത് ചെയ്തു, പിന്നീട് ഹസ്രത്ത് ഉമറും പിന്നീട് ബാക്കിയുള്ള ജനങ്ങളും ബൈഅത്ത് ചെയ്തു.

ഇതെല്ലാം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ പ്രവാചകന്റെ ആദ്യത്തെ ഖലീഫയായ അബൂബക്കർ എഴുന്നേറ്റു നിന്ന്, അല്ലാഹുവിനെ സ്തുതിക്കുകയും അവന്റെ ഗുണഗണങ്ങൾ പരാമർശിക്കുകയും ചെയ്ത ശേഷം ഒരു ചരിത്രപ്രധാനമായ പ്രസംഗം നടത്തി:

"ഹേ ജനങ്ങളേ! ഇപ്പോൾ കാര്യങ്ങൾ നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു, ഞാൻ നിങ്ങളിൽ ഏറ്റവും ഉത്തമനല്ലെങ്കിൽ പോലും നിങ്ങളുടെ മേലുള്ള ഈ ചുമതല എന്നെ ഏൽപ്പിച്ചിരിക്കുകയാണ്. ഞാൻ നല്ലത് ചെയ്യുകയാണെങ്കിൽ എന്നെ സഹായിക്കുക, എന്നാൽ ഞാൻ തെറ്റായ വഴിയിലൂടെ പോവുകയാണെങ്കിൽ എന്നെ തിരുത്തുക. സത്യസന്ധത എന്നത് ഒരു അമാനത്താണ് (വിശ്വസ്തത), കളവ് പറയുക എന്നത് ഖിയാനത്താണ് (വഞ്ചന). നിങ്ങളുടെ ഇടയിലെ ദുർബലൻ അല്ലാഹുവിന്റെ ഇച്ഛയാൽ അവന്റെ അവകാശം നേടിക്കൊടുത്ത് അവന്റെ സങ്കടം അകറ്റുന്നത് വരെ എനിക്ക് ശക്തനാണ്. നിങ്ങളുടെ ഇടയിലെ ശക്തൻ അല്ലാഹുവിന്റെ ഇച്ഛയാൽ നീതി നടപ്പാക്കുന്നത് വരെ എനിക്ക് ദുർബലനാണ്.

ജിഹാദിൽ നിന്ന് പിന്മാറുന്ന ജനതയെ അല്ലാഹു അപമാനത്തിൽ (സലാലത്ത്) ആഴ്ത്തുമെന്ന് അറിഞ്ഞിരിക്കുക. ഒരു ജനത തിന്മയുടെയും അഴിമതിയുടെയും ജീവിതം തിരഞ്ഞെടുക്കുകയാണെങ്കിൽ അല്ലാഹു അവരെ കടുത്ത പരീക്ഷണങ്ങളിൽ അകപ്പെടുത്തുമെന്ന് അറിഞ്ഞിരിക്കുക. ഞാൻ അല്ലാഹുവെയും അവന്റെ റസൂലിനെയും അനുസരിക്കുന്നിടത്തോളം എന്നെ അനുസരിക്കുക. ഞാൻ അല്ലാഹുവെയും അവന്റെ റസൂലിനെയും അനുസരിക്കാതിരുന്നാൽ എന്നോട് യാതൊരു അനുസരണവും നിങ്ങൾക്ക് ബാധ്യതയില്ല. നിങ്ങളുടെ നമസ്കാരത്തിനായി എഴുന്നേൽക്കുക, അല്ലാഹു നിങ്ങളോട് കരുണ കാണിക്കട്ടെ."

ഒരു നേതാവും അവന്റെ ജനങ്ങളും തമ്മിലുള്ള നീതിപൂർവ്വകമായ ഒരു സാമൂഹിക കരാറിന് (Social Contract) അടിത്തറയിട്ട,

ചെറുതെങ്കിലും വളരെ വ്യക്തവും നിർണ്ണായകവുമായ ഒരു പ്രസംഗമായിരുന്നു അത്.

സഖീഫ സംഭവത്തിലെ പ്രധാന വ്യക്തിത്വങ്ങൾ ആരായിരുന്നു?

മക്ക വിജയത്തിന്റെ ചരിത്രത്തിലേക്ക് നാം പിന്നോട്ട് പോയാൽ, മദീനയിൽ നിന്ന് പുറപ്പെട്ട പതിനായിരക്കണക്കിന് വരുന്ന മുസ്‌ലിം സൈന്യം മക്കയുടെ തെരുവുകളിലേക്ക് എല്ലാ ദിശകളിൽ നിന്നും ഇരച്ചുകയറുന്നത് കാണാം. അൻസാരി സൈന്യത്തിന്റെ കമാൻഡറായി മക്കയുടെ തെരുവുകളിലൂടെ മാർച്ച് ചെയ്തിരുന്നത് "സാദ് ബിൻ ഉബാദ" (റ) ആയിരുന്നു. തന്റെ കുതിരപ്പുറത്ത് സഞ്ചരിക്കുമ്പോൾ അദ്ദേഹം അബു സുഫ്യാൻ, ഹസ്രത്ത് അബ്ബാസ് (പ്രവാചകന്റെ അമ്മാവൻ) എന്നിവരുടെ അരികിലൂടെ കടന്നുപോയി. അദ്ദേഹം തന്റെ വാൾ വീശി ജേതാവിന്റെ ഭാവത്തിൽ അവരോട് പറഞ്ഞു: "ഇന്ന് യുദ്ധത്തിന്റെയും പ്രതികാരത്തിന്റെയും ദിവസമാണ്. ഇന്ന് അല്ലാഹു ഖുറൈശികളെ അപമാനിക്കും."

നഗരത്തിൽ പ്രവേശിക്കുമ്പോൾ ഖുറൈശികൾക്കായി പ്രവാചകൻ (സ) പ്രഖ്യാപിച്ച പൊതുമാപ്പ് അറിയാമായിരുന്ന ഇരുവർക്കും ഇത് കേട്ടപ്പോൾ ആശങ്കയായി, അവർ വേഗത്തിൽ പ്രവാചകന്റെ അടുത്തെത്തി സാദ് പറഞ്ഞ കാര്യങ്ങൾ അറിയിച്ചു. പ്രവാചകൻ (സ) സാദിന്റെ വാക്കുകൾ കേട്ടപ്പോൾ പ്രവചിച്ചു: "അല്ല, ഇന്ന് കാരുണ്യത്തിന്റെയും (റഹ്മത്ത്) മാപ്പി ന്റെയും ദിവസമാണ്. ഇന്ന് അല്ലാഹു ഖുറൈശികളെ ആദരിക്കും." ഈ പ്രഖ്യാപനത്തിന് പിന്നാലെ, അൻസാരി സൈന്യത്തിന്റെ കമാൻഡർ പദവിയിൽ നിന്ന് സാദിനെ മാറ്റാൻ പ്രവാചകൻ ഉത്തരവിടുകയും, ആ പദവി അദ്ദേഹത്തിന്റെ മകനായ ഖൈസിന് (റ) നൽകുകയും ചെയ്തു (അദ്ദേഹവും പിതാവിനെപ്പോലെ പ്രവാചകന്റെ അനുചരനായിരുന്നു). പ്രവാചകന്റെ വളരെ വിവേകപൂർണ്ണമായ ഒരു തീരുമാനമായി രുന്നു അത്. സാദിനെ അപമാനിക്കാതെയും അദ്ദേഹത്തിൽ നാരസ്യം ഉണ്ടാക്കാതെയും പദവിയിൽ നിന്ന് മാറ്റി, കാരണം അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്വന്തം മകനാണ് ആ സ്ഥാനം ഏറ്റെടുത്തത്. വലിയ പാർശ്വഫലങ്ങളില്ലാത്ത ഒരു മികച്ച പരിഹാരമായിരുന്നു അത്.

സാദ് ബിൻ ഉബാദ വളരെ വലിയ അഭിലാഷങ്ങളുള്ള (ഉയർന്ന ലക്ഷ്യങ്ങളുള്ള) ഒരു വ്യക്തിത്വമായിരുന്നു, അത് ഹസ്രത്ത് അബൂബക്കറിന് (റ) ബൈഅത്ത് ചെയ്യുന്നതിൽ നിന്ന് അദ്ദേഹത്തെ തടഞ്ഞു. അദ്ദേഹം വ്യക്തമായും ആ പദവി തനിക്കായി ആഗ്രഹിച്ചിരുന്നു. ഹസ്രത്ത് ഉമർ അബൂബക്കറിനോട് പറഞ്ഞു, "സാദിന്റെ അടുക്കലേക്ക് ആളയച്ച് ബൈഅത്ത് ചെയ്യാൻ ആവശ്യപ്പെടുക." ബശീർ ബിൻ സാദ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്വഭാവം നന്നായി അറിയാവുന്നതുകൊണ്ട് ഹസ്രത്ത് ഉമറിനോട് പറഞ്ഞു, "അദ്ദേഹത്തെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ വഴിക്കി വിടുക, തന്റെ വീട്ടിലിരിക്കാൻ തീരുമാനിച്ച ഒരു ഒറ്റയാൾ മാത്രമാണ് അദ്ദേഹം"; അവർ അങ്ങനെ തന്നെ ചെയ്തു.

ഹസ്രത്ത് അബൂബക്കറിന്റെ വിയോഗത്തിന് ശേഷം ഹസ്രത്ത് ഉമർ ഇബ്നുൽ ഖത്താബ് ഉമ്മത്തിനെ നയിക്കാൻ തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടു. അപ്പോഴും ആ പഴയ അഭിലാഷം ഉണരുകയും സാദ് ഹസ്രത്ത് ഉമറിനും ബൈഅത്ത് ചെയ്യാൻ വിസമ്മതിക്കുകയും ചെയ്തു. ഒടുവിൽ സാദ് 'ശാം' (ദമസ്കസും പരിസര നഗരങ്ങളും) പ്രദേശത്തേക്ക് മാറുകയും അവിടെ തന്റെ അവസാന നാളുകൾ ചിലവഴിക്കുകയും ചെയ്തു.

അവസാനമായി പറയുകയാണെങ്കിൽ, ഹസ്രത്ത് അബൂബക്കറിന്റെയും ഹസ്രത്ത് ഉമറിന്റെയും (റ) പെട്ടെന്നുള്ള തന്ത്രപരമായ ഇടപെടലുകളും സഖീഫത്ത് ബനീ സാഇദയിലെ അവരുടെ വിവേകപൂർണ്ണമായ നീക്കങ്ങളുമാണ് ഉമ്മത്തിന്റെ നേതൃത്വം ഗോത്രങ്ങളുടെ ആഭ്യന്തര തർക്കങ്ങളിലേക്ക് വീണുപോകാതെ സംരക്ഷിച്ചത്. ഖസ്രജ് ഗോത്രത്തലവനായ സാദ് ബിൻ ഉബാദ നേതൃത്വം ഏറ്റെടുക്കുന്നതിൽ വിജയിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ, 'ഔസ്' ഗോത്രം തങ്ങൾക്കും അതേ പദവി ലഭിക്കുന്നത് വരെ ഒരിയ്ക്കലും അടങ്ങിയിരിക്കില്ലായിരുന്നു. ഇരു ഗോത്രങ്ങളും തമ്മിൽ മത്സരങ്ങളുടെയും രക്തച്ചൊരിച്ചിലുകളുടെയും നീണ്ട ചരിത്രമുണ്ടായിരുന്നു. അവരുടെ അവസാനത്തെ യുദ്ധം "ബഅസ് യുദ്ധം" (Buath) എന്ന പേരിലാണ് അറിയപ്പെടുന്നത്. അവർ തമ്മിൽ നടന്ന ഏറ്റവും ക്രൂരവും രക്തരൂക്ഷിതവുമായ യുദ്ധമായതുകൊണ്ട് അത് ഭയത്തോടെയാണ് ഓർമ്മിക്കപ്പെട്ടിരുന്നത്, അത് അവരുടെ അവസാനത്തെ യുദ്ധവുമായിരുന്നു. പ്രവാചകൻ മദീനയിലെത്തുന്നതിന് അഞ്ച് വർഷം മുൻപാണ് ഈ യുദ്ധം നടന്നത്. അദ്ദേഹം

എത്തിയ ഉടൻ ആ തർക്കങ്ങൾ പരിഹരിക്കുകയും മദീനയിൽ ഭായി-ഭായി ബന്ധത്തിന് (മുആഖാത്ത്) അടിത്തറയിടുകയും ചെയ്തു.

അത്ര പെട്ടെന്ന് ഇല്ലാതാകുന്ന ഒന്നായിരുന്നില്ല ആ നീണ്ട ചരിത്രം. പ്രവാചകൻ മദീനയിലെ തന്റെ വീട്ടിലായിരുന്നപ്പോൾ, ഇരു ഗോത്രങ്ങളും വീണ്ടും ആയുധമെടുത്ത് യുദ്ധം ചെയ്യാൻ സമയ വും സ്ഥലവും നിശ്ചയിച്ചു എന്ന വാർത്ത ലഭിച്ചു. വർഷങ്ങളായി ശാന്തമായിരുന്ന ആ പഴയ ശത്രുതയെ ഒരു ജൂതൻ അവരുടെ സദസ്സുകളിൽ വന്നിരുന്ന് ആ പഴയ രക്തരൂക്ഷിതമായ യുദ്ധത്തെ ക്കുറിച്ച് ഓർമ്മിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് വീണ്ടും ജ്വലിപ്പിക്കുകയായിരുന്നു. പ്രവാചകൻ വളരെ വേഗത്തിൽ അങ്ങോട്ട് തിരിച്ചു. സാഹചര്യ ത്തിന്റെ ഗൗരവം കാരണം വീട്ടിൽ നിന്ന് പുറത്തിറങ്ങുന്നത് വരെ തന്റെ മേൽക്കുപ്പായം (രിദാ) പോലും ധരിക്കാൻ അദ്ദേഹത്തിന് കഴിഞ്ഞിരുന്നില്ല.

അദ്ദേഹം ഒത്തുചേരൽ സ്ഥലത്ത് എത്തിയപ്പോൾ ഫ്രമവിച്ചു: *"ഹേ മുസ്‌ലിംകളേ! അല്ലാഹുവെ ഭയപ്പെടുക, അല്ലാഹുവെ ഭയപ്പെടുക, ഞാൻ നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ ഉണ്ടായിരിക്കെ നിങ്ങൾ വീണ്ടും ജാഹിലിയ്യത്തിന്റെ (അജ്ഞതയുടെ) നാളുകളെ ഓർക്കുകയാണോ? അല്ലാഹു നിങ്ങളെ ഇസ്‌ലാമിലേക്ക് നയിക്കുകയും അത് വഴി നിങ്ങളെ ആദരിക്കുകയും നിങ്ങളുടെ ജാഹിലിയ്യത്തിന്റെ നാമങ്ങൾ ഇല്ലാതാക്കുകയും ചെയ്തു. നിങ്ങൾ കുഫ്‌റിൽ (അവിശ്വാസം) നിന്ന് രക്ഷപ്പെട്ടു, നിങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങൾ തമ്മിൽ ഇണക്കപ്പെട്ടു, എന്നിട്ട് ഇപ്പോൾ നിങ്ങൾ വീണ്ടും നിങ്ങളുടെ പഴയ കുഫ്‌റിന്റെ നാളുകളിലേക്ക് മടങ്ങുകയാണോ!"* ഈ വാക്കുകൾ കേട്ടയുടൻ തങ്ങൾ വഞ്ചിക്കപ്പെട്ടുവെന്നും അത് ശത്രുവിന്റെ ശൈത്വാന്റെ ചതിയായിരുന്നുവെന്നും അവർക്ക് മനസ്സിലായി. അവർ കരയാൻ തുടങ്ങുകയും പരസ്പരം കെട്ടിപ്പിടിക്കുകയും പൂർണ്ണമായ അനുസരണയോടെ പ്രവാചകനോടൊപ്പം മടങ്ങു കയും ചെയ്തു.

സഖീഫത്ത് ബനീ സാഇദയിലെ സംഭവത്തെ വിവേകത്തോടെ യും ആഴത്തിലുള്ള ചിന്തയോടെയും (തദബ്ബുർ) വിലയിരുത്താതി രിക്കുന്നത് ആ കാലഘട്ടത്തിൽ ജീവിച്ച മഹാൻമാരോട് ചെയ്യുന്ന അനീതിയായിരിക്കും. അതിനുശേഷം വലിയ പരീക്ഷണങ്ങൾ

വന്ന ഒരു കാലഘട്ടമായിരുന്നു അത്; മതത്യാഗ യുദ്ധങ്ങൾ (രിദ്ദ യുദ്ധങ്ങൾ), പ്രവാചകത്വം വാദിച്ച കള്ളന്മാരുടെ വെല്ലുവിളികൾ (യമാമയിലെ മുസൈലിമ കദ്ദാബ്, യമനിലെ അൽ-അസ്‌വദ് അൽ-അൻസി, സജാഹ്, തുലൈഹ ബിൻ ഖുവൈലിദ്); ഈ പ്രതിസന്ധികളെയെല്ലാം മറികടന്ന് സുരക്ഷിത തീരത്ത് എത്താൻ ശക്തവും ഒന്നിച്ചതുമായ ഹൃദയങ്ങൾ ആവശ്യമാ യിരുന്നു.

പുതിയതും എന്നാൽ വികസിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതുമായ ഒരു ഭരണകൂടത്തിന്റെ തൂണുകൾ ശക്തമാക്കാൻ ഐക്യം അനി വാര്യമായിരുന്നു. മദീനയിലെ സ്വഹാബികൾ തമ്മിലുള്ള അഭിപ്രായവ്യത്യാസങ്ങൾ മറ്റേതെങ്കിലും രൂപത്തിലേക്ക് മാറിയിരുന്നെങ്കിൽ ഇസ്‌ലാമിന്റെ ചരിത്രത്തിന്റെ ഗതി എന്നെന്നേക്കുമായി മാറുമായിരുന്നു. പ്രവാചകൻ മുഹമ്മദ് നബിയുടെ വിയോഗത്തിന് ശേഷമുണ്ടായ കടുത്ത പരീക്ഷണ ങ്ങളിലും വലിയ പ്രശ്ന ങ്ങളിലും രണ്ട് നഗരങ്ങൾ മാത്രമാണ് ദൃഢമായി നിലകൊണ്ടത് — മക്കയും മദീനയും. ഇത് സഖീഫ സംഭവത്തിന്റെ പ്രാധാന്യത്തെയാണ് നമുക്ക് കാണിച്ചുതരുന്നത്. സഖീഫത്ത് ബനീ സാഇദ എന്നത് ഇസ്‌ലാമിനെ സുരക്ഷിതത്വ ത്തിലേക്ക് നയിച്ച ആ പാലത്തിനായി ആഴത്തിൽ പണിതുയർ ത്തിയ പ്രധാന അടിത്തറയായിരുന്നു; മുൻപുള്ള പല തലമുറ കളിലേക്ക് എത്തിയതും ഇനി വരാനിരിക്കുന്ന പല തലമുറ കളിലേക്ക് എത്തിച്ചേരുന്നതുമായ ഒരു ദീൻ.

ആ നിർണ്ണായക ഘട്ടത്തിൽ ദൃഢമായി നിലകൊള്ളുകയും നമുക്കായി ശരിയായ തീരുമാനങ്ങൾ എടുക്കുകയും ചെയ്ത ആ പവിത്രമായ ആത്മാക്കൾക്ക് മേൽ അല്ലാഹുവിന്റെ റഹ്മത്തും ബറക്കത്തും ഉണ്ടാകട്ടെ. അതിനെ തെറ്റായി മനസ്സിലാക്കുകയും അതിന്റെ പ്രാധാന്യം തിരിച്ചറിയാതിരിക്കുകയും ചെയ്തവർക്ക് അല്ലാഹു മാപ്പ് നൽകുകയും ചെയ്യട്ടെ.

മദീന മുനവ്വറയിലെ സഖീഫത്ത് ബനീ സാഇദയുടെ നിലവിലെ അവസ്ഥ:

മസ്ജിദുന്നബവിയുടെ (സ) വടക്ക്-പടിഞ്ഞാറ് ഭാഗത്തായാണ് സഖീഫ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നത്. ബനീ സാഇദ എന്ന ഖസ്രജി ഗോത്രക്കാരുടെ വീടുകൾക്ക് നടുവിലായിരുന്നു ഈ സ്ഥലം. അവരുടെ ചിതറിക്കിടക്കുന്ന വീടുകളാൽ ചുറ്റപ്പെട്ട ഒരു

തോട്ടത്തിനുള്ളിലായിരുന്നു ഇത്, അവരുടെ ഈന്തപ്പനത്തോട്ടങ്ങളുടെ തണലിലായിരുന്നു ഇത്. സഖീഫ വളരെ വലുതും വിശാലവുമായിരുന്നു, അതിൽ അൻസാറുകൾക്ക് വലിയൊരു എണ്ണത്തിൽ ഒത്തുകൂടാൻ കഴിയുമായിരുന്നു (അൻസാർ എന്നത് പ്രവാചകൻ ഖസ്രജ് ഗോത്രത്തിന് നൽകിയ പുതിയ പേരായിരുന്നു).

സഖീഫയുടെ മുൻപിൽ ഒരു വലിയ തുറന്ന സ്ഥലമുണ്ടായിരുന്നു, ഇത് സഖീഫയ്ക്കുള്ളിൽ സ്ഥലം തികയാതെ വരുന്ന സാഹചര്യത്തിൽ കൂടുതൽ ആളുകൾക്ക് ഒത്തുകൂടാനുള്ള സൗകര്യം നൽകിയിരുന്നു. സഖീഫയുടെ തൊട്ടടുത്തായി ബനീ സാഇദ ഗോത്രത്തിന്റെ ഉടമസ്ഥതയിലുള്ള ഒരു കിണറുണ്ടായിരുന്നു. കാലക്രമേണ സഖീഫ ഒരു കെട്ടിടമായി മാറുകയും തലമുറകളിലൂടെ അതിന്റെ രൂപം മാറിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇന്ന്, സഖീഫയെ ഒരു പൊതു പാർക്കായി (തോട്ടം) മാറ്റിയിരിക്കുന്നു, ഇത് മസ്ജിദുന്നബവിയുടെ പടിഞ്ഞാറേ മതിലിനോട് ചേർന്ന് തന്നെയാണ് സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നത്.

****